

AAN DE BANAN

Blijspel in drie bedrijven

door

ALBERT HARM ROSSING

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AAN DE BANAN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALBERT HARM ROSSING** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2016 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

(minimaal 4 mannen en 5 vrouwen. Maximaal 6 mannen en 6 vrouwen of maximaal 5 mannen en 7 vrouwen)

Jan Albert Geertinus de Boer - groenteboer (paniekzaaier)

Karin Juliana de Boer-Platje - groenteboerin (realist)

Steven de Boer - zoon van de groenteboer, lijkt kleurloos, lastig liefdesleven

Fatima Huizinga - buurvrouw, social media adept en sportinstructrice (optimist)

Lucie Koning - rebbeltante en vriendin van Steven? (paardemeisje)

Karel Schaap - leverancier van groente/fruit (nors en zakelijk met klein hartje)

Carolien de Wolf - vrouw van Karel, heeft angst voor oogoperatie (soms simpel)

Arjan Schaap - hun stoere zoon, is geopereerd aan de ogen (soms brutaal)

Ruth Hebel - een enorme zeurklant, langzame prater (in eigen wereld)

Sinterklaas - wie kent hem niet, dubbelrol van Karel Schaap?

Bananenpiet - blank met bruine banaantjes op gezicht. Dubbelrol?

Joke de Boer - nicht van Jan de Boer, weinig woorden; veel geld. Dubbelrol?

DECOR:

Groentewinkel met stellingen. Er is een koffiecorner met klein bankje. Verder staan er kratjes in de winkel. Deze zijn ook te gebruiken als stoel. Er is ook een kleine kassa. 1e bedrijf: bloemkolen, appels, prei, sla en paar bananen in de winkel. 2e bedrijf: alleen maar bananen in de schappen. Paar bananen met bruine stippen. 3e bedrijf: veel lege schappen en verder bijna bruine bananen. En potjes bruine crème.

U dient bij uw zaaleigenaar te informeren of de muziecrechten in een totaalcontract worden voldaan. Is dit niet het geval dan dient U contact op te nemen met: BUMA/STEMRA

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

Karin de Boer-Platjes komt met steekkar met kratten groenten podium over.

KARIN: Jan, Jan, heb je nog bloemkolen? *(Karin af. Jan met krat in handen)*

JAN: Ja hoor, Karin, hele grote bloemkolen. Haha. Hatsjoe. *(Jan proest en zet neer. Hij heeft bestelapparaatje bij zich. Karin met kist met paar bananen op)*

KARIN: Dit zijn de laatste bananen. Bestel je zo bij?

JAN: Hatsjoe

KARIN: Jan zoek jij het bed maar eens op. Al dat geproest boven die bloemkolen.

JAN: Dat kan absoluut niet. Geen tijd voor. Dus hou op met dat gezeur Karin. Het gaat prima. Hatsjoe.

KARIN: Ja hoor! *(Jan gaat af naar magazijn. Vrouw Hebel komt op)*

RUTH HEBEL: Goeiedag vrouw De Boer! 't Is toch wat hè? Heeft u 't al gehoord?

KARIN: Nee vrouw Hebel. Hoe bedoelt u?

RUTH HEBEL: Ach. Heeft u het echt niet gehoord?

KARIN: Ik vrees van niet, denk ik.

RUTH HEBEL: Ze gaan scheiden. Ja, van hier achter hè! Ja, erg hè? En ik had het nog zo gezegd. Trouw nou niet met die kerel. Maar naar mij wil niemand luisteren hè!

KARIN: Nee! *(Steven komt op en hoort laatste zin)*

STEVEN: Nee!

RUTH HEBEL: En dan zijn de sinaasappels ook nog zo duur he!

STEVEN: Het is buiten het seizoen vrouw Hebel!

KARIN: Weet u wat? Als u een kilo sinaasappels koopt, dan doe ik er gratis een netje mandarijntjes bij.

RUTH HEBEL: Aach. Weet u wat het is. Ik heb eigenlijk helemaal geen zin in sinaasappels he. Ik zeg maar zo. Ochtendstond heeft goud in de mond he! Wie weet denk ik er morgen weer anders over. Nou tot ziens vrouw de Boer en jongeheer de Boer.

STEVEN: Steven de Boer! Jongeheer blillh.

KARIN: Tot ziens vrouw Hebel. *(Karin en Steven zwaaien haar na)*

STEVEN: Tut Zemel! *(Ruth Hebel af)*

KARIN: Steven, je weet heel goed dat ze Ruth Hebel heet!

STEVEN: Ja, maar ik vind Tut Zemel veel beter bij haar passen!

KARIN: Het is een klant van ons! Dus gedraag je! *(Jan op met een nieuw krat met bloemkolen)*

STEVEN: Noem je haar een klant? Ja, ze komt hier vaak. Maar ze zemelt veel en koopt niks!

JAN: Onze zoon heeft gelijk Karin!

KARIN: Ja, ja, ja. *(Steven met steekkar weer af)*

JAN: *(over de bloemkolen)* Hatsjoe.

Karin *(geërgerd):* Gezundheit!

JAN: Ja, dank je. *(Jan zit voorovergebogen met zijn neus tussen de bloemkolen. Karin vult bij andere stelling de sla. Jan vult het schap met bloemkolen. Als hij er 1 in zijn hand heeft proest hij)*

JAN: *(over de bloemkolen)* Hatsjoe. Ach wat glimmen ze weer mooi. *(Carolien de Wolf op. Dikke kont, grote borsten. Bukkt zich overal, want slechtiend. Kijkt over bril heen. Staat vlak bij Jan)*

CAROLIEN: Goedemorgen meneer De Boer. Heeft u ook onbespoten bloemkolen? *(Jan houdt krat bloemkolen waar hij in heeft geproest voor zich, vlak voor mevrouw De Wolf)*

JAN: *(glimlachend)* Goedemorgen mevrouw De Wolf. Nee onbespoten nee. Hatsjoe. Wel besproeit. *(Jan duikt weer met zijn neus tussen de bloemkolen. En daar gaat weer een lading snot over de bloemkolen)*

CAROLIEN DE WOLF: Ik zie het niet zo goed zoals u weet. Zijn dit de bloemkolen? *(Carolien duikt met de neus tussen de snotterige bloemkolen. Karin ziet dit en snelt naar het duo)*

KARIN: Mevrouw de Wolf, goedemorgen. Ik zal al vast de mooiste bloemkool bij de kassa neerleggen. *(Karin pakt krat bloemkolen uit handen Jan en haalt er een doekje over en snauwt Jan toe)*
Gebruik een zakdoek.

JAN: Wat lieverd?

KARIN: Een zakdoek!

JAN: Jahaaaaa. *(Jan scant de bloemkolen en daarna de bananen die er naast liggen)*

JAN: Hahahahatsjoe! *(Jan duikt via een pirouette voorover met zijn neus tussen de borsten van Carolien de Wolf)*

CAROLIEN: O groenteboer, wat doet u nu?

JAN: Ja, ja, ja ,ja . Jaaa, mevrouw De Wolf. *(het scan-apparaat maakt meermalen contact met het lichaam van Carolien)*

CAROLIEN: Zag ik dat nu goed? Zat u met uw neus in mijn decolleté?

JAN: Ja, ja, ja, ja. Jaaa, ik moest het even van dichtbij bekijken. Geen paniek. Geen paniek. Geen paniek.

CAROLIEN: Pardon?

JAN: Ja, eh, ik dacht: ik zie wat lopen.

CAROLIEN: U ziet ze lopen?

JAN: Ja! ... Neee! Ik zie echt wat.

CAROLIEN: Tussen mijn borsten?

JAN: Ja Een rupsje ... Een rupsje. Ik denk van de sla van verderop.

CAROLIEN: Wat lief! *(Karin komt aangestoven en sleurt Jan mee)*

KARIN: Mee jij, fantast! Je gaat nu naar bed! Voordat het helemaal naar je kop stijgt. *(Karin en Jan af. Carolien vertwijfeld achterlatend)*

Scène 2

CAROLIEN: Meneer de Boer? Groenteboer, waar bent u nu? Ik wil graag weten wat u met het rupsje heeft gedaan. Of zit het rupsje nog tussen mijn borsten? Meneer de Boehoerr. *(Carolien loopt naar rand toneel. Steven de Boer komt met steekkar op. Ziet wat er dreigt te gebeuren en grijpt in)*

STEVEN: Stop! U loopt tegen de winkelruit. *(Carolien Gooit haar armen omhoog. Steven heeft nu zijn armen om Carolien)*

CAROLIEN: Oooo groenteboer wat doet u nu?

STEVEN: Nee ik ben de zoon: Steven de Boer.

CAROLIEN: Ooooo. Ooooooh. U heeft mijn leven gered. *(Lucie Koning op in rijtenue met zweepje. Ziet Steven staan met zijn armen om Carolien)*

STEVEN: Nou dat valt wel mee hoor.

LUCIE: Valt wel mee? *(Steven laat Carolien los. Carolien blijft met armen in de lucht staan.)* Nou; dacht het niet! *(zweeps slag)* Ik wist wel dat je geobsedeerd was door die borsten. Maar Steven, besef je wel wat voor borsten het zijn? Je hebt geen idee. Zijn ze echt. Zijn ze nep. Je hebt geen idee. Bij mij weet je het wel. Zo waar ik Lucie Koning heet: ik verklaar dat alles aan mij puur natuur is.

STEVEN: Ja maar, ik

LUCIE: Geen gejamaar. Dat is verspilde energie. Dus ik zeg maar zo: er moet duidelijkheid komen. Er is al genoeg onduidelijkheid in de wereld. En daar krijg je oorlogen van. Met alle gevolgen van dien.

CAROLIEN: Eh ... *(Carolien doet armen voorzichtig naar beneden. Maar bij REGELS schieten de armen weer omhoog. Wijsvinger gaat omhoog)*

LUCIE: Regels! (*zweepslag*) Daar gaat het om; duidelijke regels. Geen slap geouwehoer. Ik heb je ook al veel te lang vrij gelaten, Steven de Boer!

STEVEN: Waar gaat dit ...

LUCIE: Steven, je weet dat we elkaar al kennen sinds groep 7 van de Maximaschool. Toen zag ik die twinkeling in je ogen wel hoor. Maar ik speelde gewoon hard-to-get. Ik heb je laten wachten; laten hunkeren naar mij. Als een gewillige dekhengst was jij. En ik merkte het wel. Dat hebberrige vingertje van jou ging maar al te vaak omhoog in de klas. Maar die tijd is voorbij.

CAROLIEN: O ... (*Carolien doet armen snel naar beneden. Maar bij REGELS schieten de armen weer omhoog*)

LUCIE: Regels! (*zweepslag*) Daar gaat het om. Duidelijke regels. Dat geldt ook voor onze relatie.

STEVEN: Relatie?

LUCIE: Ik heb je veel te lang vrij gelaten. En natuurlijk, dan mag je aan al die borsten zitten. Van al die vrouwen die je tegenkomt. Hier, daar, overal. Maar dat is vanaf nu voorbij. Hierbij verklaar ik, Lucie Koning, dat jij Steven de Boer vanaf vandaag mijn officiële vriend bent. Punt! Zo, waar is de knol? Ah, hier! Op naar de manege! (*Lucie pakt een knol uit het schap, nog 1 zweepslag en gaat af naar manege*)

STEVEN: Daar zakt je de broek toch van af!

CAROLIEN: Nou, dat zou ik graag willen doen. Ik moet namelijk heel erg nodig plassen.

STEVEN: O, komt u maar even mee. Dan wijs ik u de weg. Ik help u wel! (*Steven en Carolien af*)

Scène 3

Een jongen, Arjan Schaap, brengt met een steekkar bananendozen vol bananen op. Gaat weer af en komt weer met een lading bananen binnen. Karin komt op.

KARIN: Hallo. Een nieuw gezicht.

ARJAN: Arjan Schaap. Ik help de chauffeurs van mijn vader soms met de vracht. Vooral als het opeens heel druk is.

KARIN: Ach, van groente-groothandel Schaap, "Uw groente in Wolfs kleren!". Die slogan vergeet ik nooit meer. Ook al snap ik er niks van.

ARJAN: Mijn vader is Karel Schaap en moeder heet Carolien de Wolf; Vandaar.

KARIN: Ooo vandaar!? Ik zal mijn zoon even halen. Dan kan hij meteen de schappen vullen.

ARJAN: Nou, heeft u nog een steekkar. Hij kan beter helpen de vrachtwagen leeg te halen.

KARIN: Hoezo dat dan?

ARJAN: Nou er is nogal wat besteld, kan ik u zeggen. De hele vrachtwagen zit vol met bananen. Voor u!

KARIN: Wat?

ARJAN: Bananen! Voor u!

KARIN: Pardon? Nee dat kan niet waar zijn. We bestellen nooit zo veel bananen hoor. Om de twee dagen misschien zo'n 90 trossen.

ARJAN: Het is iets meer hoor. ... Veel meer.

KARIN: Hoeveel meer?

ARJAN: Ik moet hier ... 900 volle bananendozen afleveren.

KARIN: Nee

ARJAN: Jaha

KARIN: Nee

ARJAN: Jaha

KARIN: Nee, nee, nee. Neem maar weer mee.

ARJAN: Nee

KARIN: Ja

ARJAN: Nee

KARIN: Ja.

ARJAN: Nee, dat kan niet.

KARIN: Ja natuurlijk wel.

ARJAN: Ik heb hier de bestelbon. Dat is een uitdraai van de computer. U kunt het zelf ook nakijken op uw eigen bestelcomputer. Het staat er echt: 900 dozen. 900 colli.

KARIN: Ik word even niet goed. Eh. Laten we realistisch zijn. Dat verkopen we nooit. Je moet het weer mee terug nemen!

ARJAN: Dan blijven wij er mee zitten. Nee dank u wel. Het is bederfelijk goed mevrouw. Dat weet u toch.

KARIN: Ja, ja, ja. Eh. Mijn man is ziek, maar eh ik moet dit even met hem overleggen. Nu! Ogenblikje!

ARJAN: Ik laad ondertussen verder uit hoor.

KARIN: Niet alles in de winkel zetten. *(Karin af)*

ARJAN: Ik zet, wat er niet meer bij past, anders wel in uw magazijn. *(Arjan af)*

Scène 4

Steven op met steekkar. Arjan met volle steekkar met bananendozen op. Steekkarren botsen in hoog tempo.

ARJAN: Sorry, ik zag je niet.

STEVEN: Geeft niks. Ik jou ook niet; achter al die bananendozen haha. Niks bezeerd?

ARJAN: Welnee. Ik ben niet van suiker. *(Arjan gaat dozen weer opstapelen)*

STEVEN: Ik ken jou. Van heel lang geleden. Jij bent Arjan. Achternaam weet ik zo niet meer.

ARJAN: Arjan Schaap.

STEVEN: Ach ja natuurlijk. Van groente-groothandel Schaap. "Uw groente in wolfskieren!"

ARJAN: En jij bent nog steeds de zoon van de groenteboer. Iedereen kent jou. Steven de Boer!

STEVEN: Yep.

ARJAN: Zo, dat is lang geleden zeg. *(bij beide valt tegelijk het kwartje. AHA-erlebnis)*

SAMEN: Groep 7 van de Maximaschool!

ARJAN: Was een leuke school. Echt wel een toffe groep kinderen. Echt een vriendenkluppie. Behalve dan die ene.

STEVEN: Die ene?

ARJAN: Zo'n heel druk kind. Had de hele dag de mond open. Niemand kwam er tussen. Hoe heette ze ook al weer?

STEVEN: Lucie.

ARJAN: Ja Lucie! Dat ze daar nooit een pilletje in hebben gegooid.

STEVEN: Tja.

ARJAN: Desnoods onder dwang.

STEVEN: Tja.

ARJAN: Maakt niet uit wat voor pilletje.

STEVEN: Tja.

ARJAN: Ik mag hopen, dat ze er overheen gegroeid is.

STEVEN: Tja. ... Eh nee.

ARJAN: Nee? Wat nee.

STEVEN: Nee. Ze is er niet overheen gegroeid.

ARJAN: O, je spreekt haar nog wel eens?

STEVEN: Nou ze spreekt mij nog wel eens. Ik zelf krijg er geen woord tussen.

ARJAN: Haha. Lullig.

STEVEN: Tja. Vanmiddag kreeg ik te horen dat we officieel verkering hebben.

ARJAN: Haha. Lullig... O shit; lullig van mij dat ik zo negatief over je vriendin zit te lullen.

STEVEN: Tja, eh nou. Laten we het eens over jou hebben. Wat is er met jou gebeurd. In groep 8 was je opeens van school.

ARJAN: Ja, ik ging naar het speciaal onderwijs vanwege mijn ogen. Voor mijn operatie zag ik heel beroerd. Zit in de familie. Mijn moeder heeft het ook. Maar die durft zich niet te laten opereren.

STEVEN: Je moeder is toch niet Corien de Wolf?

ARJAN: Ja.

STEVEN: O mijn god; o mijn god.

ARJAN: Wat is er?

STEVEN: Ze zit nog steeds op de WC. Hier. En ik zou haar helpen.

ARJAN: IEW. Helpen? Zit je in de zorg of zo?

STEVEN: Nee, ik zou haar helpen de weg terug te vinden naar de winkel.

ARJAN: O. Ja op onbekend terrein verdwaalt ze! Dus dat doet ze niet. Die blijft zitten waar ze zit. Mijn moeder zit nog steeds op de doos hoor.

STEVEN: O mijn god. *(Arjan en Steven spurten met de steekkarren naar de WC. Af)*

Scène 5

Karin op met Jan er iets achter aan. Jan in een afzichtelijke groente-pyjama.

KARIN: Komop Jan.

JAN: Hatsjoe. Kunnen we dit niet gewoon bij ons bed bespreken?

KARIN: Nee. We moeten weten hoe dit heeft kunnen gebeuren. Net als in elke detective, gaan we alle sporen na. En net als in CSI gaan we een reconstructie doen.

JAN: O, dit gaat lang duren (*en gaat zitten*). Hatsjoe.

KARIN: We moeten terug naar het tijdstip van bestellen. Wanneer was dat Jan?

JAN: Zonet. Een uur of Hatsjoe.

KARIN: Even serieus Jan. Hoe laat?

JAN: Uur of 9. Dat is altijd onze besteltijd. En dan komen ze het om 11 uur al brengen. Supersnel met die computers tegenwoordig. Maar dat weet je toch Karin? Hatsjoe.

KARIN: We doen alles volgens het boekje Jan.

JAN: Ik wist het. Ik wist het. Het gaat lang duren.

KARIN: Wie waren er nog meer op het plaats delict?

JAN: Plaats delict?

KARIN: Wie waren er nog meer bij het bestellen?

JAN: Hatsjoe. Ehhh. Ik zat met mijn neus tussen de bloemkolen.

KARIN: Dat vroeg ik niet.

JAN: Jawel. De bloemkolen van mevrouw De Wolf. Hahaha. Hatsjoe.

KARIN: JAN! (*Steven en Arjan komen opgesjeesd met de steekkarren. Op de steekkar van Arjan staat mevrouw de Wolf*)

STEVEN: Gevonden!

ARJAN: Gaat het lekker ma?

CAROLIEN: Lieve zoon, zet me weer terug op aarde. Waar ben ik?

STEVEN: U bent weer gewoon in de winkel. De glaspui is drie meter voor u.

CAROLIEN: Bedankt jongen.

KARIN: Mevrouw De Wolf. Wat een perfecte timing. U komt als geroepen.

CAROLIEN: O, is dat zo?

KARIN: Ja, we zitten midden in het oplossen van het bananenmysterie!

ARJAN: Zo, het bananenmysterie! Dat klinkt als een goed boek.

STEVEN: Of een strip.

ARJAN: Ja haha. Asterix en Obelix en het bananenmysterie!

STEVEN: Suske en Wiske en het bananenmysterie!

JAN: Kuifje en het bana..hastjoe!

KARIN: JONGENS! Wij zijn met iets heel serieus bezig. Fijn dat jullie het gezellig hebben met z'n twee. Maar zulke stoorzenders kan ik hier niet gebruiken. MOVEN!

STEVEN EN ARJAN: Buurman en Buurman en het bananenmysterie! HAHAHAHA. (*Steven en Arjan met steekkarren af*)

KARIN: Zo, nu kunnen we verder?

CAROLIEN: Wat moet ik doen?

KARIN: Mevrouw de Wolf, er zijn op mysterieuze wijze veel te veel bananen besteld. En we gaan nu onderzoeken hoe dat heeft kunnen gebeuren. We gaan naar de bloemkolen.

JAN: Jaaaaaaaaa! Bloemkolen! (*Karin kijkt Jan vernietigend aan*)

KARIN: Bloemkolen in het schap! Komt u maar mee.

JAN: Hatsjoe. (*ze lopen naar het bloemkolen- en bananenschap*)

KARIN: Jan waar stond jij?

JAN: Hier.

KARIN: En waar stond u mevrouw de Wolf?

CAROLIEN: Moet ik even voelen hoor. Ja bij deze bloemkolen stond ik. Voorovergebogen.

KARIN: En ik was net met uw bloemkool naar de kassa gegaan. Goed. Eh. Hier heb je de bestelcomputer Jan. (*Karin geeft bestelcomputer aan Jan*) O god. Het ding staat toch wel uit he? We kunnen niet per ongeluk nog meer bananen erbij bestellen?

JAN: Even kijken. Welk knopje was dat ook maar weer. Deze BLIEB of die BLIEB. Hahahaha.... ik hou je voor de gek. Het ding is uit.

KARIN: (*geïrriteerd*) Fijn Jan. Heel fijn!!! Dan gaan we nu in slow motion alles doen zoals het was toen je bezig was met bestellen.

JAN: Ik begon met niezen.

KARIN: Tuurlijk. Toe maar. In slow motion he!

JAN: Haaaaatsjoeeeee. (*Jan duikt via een pirouette voorover met zijn neus tussen de borsten van Carolien de Wolf*)

CAROLIEN: Oooooo groenteboerrrrr, waaaaat doeoedoet uuuuuuuuuuu?

JAN: Jaaaa, jaaaa, jaaaa, jaaaa. Jaaaaaaaaa, mevrouw De Wolfffffff. (*Jan drukt bij elke Jaaaa het bestelapparaat tegen het lichaam van Carolien*)

CAROLIEN: Zaaaag ik dat nuuuuuu goeoeoed? Zat uuuuu met uw neueueueus in mijn decolleeetéeéé?

JAN: Jaaaa, jaaaa, jaaa, jaaa. Jaaaaaaa, ik moeoeoest het eeeeeven van dichtbijijijij bekijijijijken. Geen paaaaaniek. Geen paaaaaniek. Geen paaaaaniek.

CAROLIEN: Pardooooon?

KARIN: Genoeg! Ik heb genoeg gezien.

JAN: Hatsjoe. En?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto